

af det Forhold, og havde ikke, paavirket deraf, søgt bort fra Hartkornet for dog at ramme vedkommende ad anden Vej gennem personlig Skat ved kommunal Beskatning. Det forekommer mig, at man i alt Fald kan søge nogen Beroligelse lige over for den Kendsgerning, at disse Nybyggere, det vil sige Nybyggere efter 1840, altsaa dog ikke saa ganske ny — nu komme til at betale en højere Grundskat, end de have betalt før, ved at se hen til, at disse dog allerede nu have haft en tilnærmelsesvis Skattefrihed i en lang Række Aar. Selve Flertallets Forslag bærer jo i øvrigt Spor af en lignende Tanke, idet det udtrykkelig fritager ny Skovejendomme for at svare Ejendomsskat. Det er akkurat det samme. Jeg har kun saa udførlig indladt mig paa dette Spørgsmaal, fordi det forekommer mig saare uheldigt, om en Reform, naar den ellers kan vinde almindelig Anerkendelse, kom til at strande paa saadanne Betragtninger. Ja, men der er saa mange, der komme til at tabe ved Reformen; om end Masser vinde og vinde betydeligt, saa er der dog mange, der ville komme til at tabe derved. Thi vil man fordre af en Reform, at den ikke maa skade nogen, saa kommer man aldrig til den. Jeg tror ikke, at Sagen er saa betydelig, som den bliver gjort til, hverken i Retning af, at de mindre Landejendomme blive for stærkt medtagne, eller i Retning af, at Nybyggere komme til at betale mere end hidtil, eller endelig i Retning af, at Skovejerne, som hidtil tilnærmelsesvis have været skattefri, komme til at betale ret klækkeligt, thi skulle saadanne Hensyn gøres gældende, saa er jo hele den store Reform dødsdømt fra først af.

Der er under Forhandlingen i Gaar fra flere Sider fremkommet mere eller mindre stærke Udtalelser om Kildebeskatningssystemet overhovedet. Dog forekommer det mig, at det hos de fleste mere har været en Ængstelse for at indlade sig paa noget nyt, end det har været en bestemt Overbevisning om, at dette ny vilde være uigennemførligt eller skadeligt. Jeg beklager meget, at det hos os ny System ikke har vundet almindelig Tillid straks. Nyt er Systemet jo ikke, da det er opfundet for ca. 60 Aar siden og anvendt stadig efter den Tid i England. Ganske vist overhørte jeg ikke, at det ærede 10de kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) ytrede noget om, at man i England delvis har frafaldet det, og at man der ikke mere sympatiserer dermed; men indtil der fore-

ligger noget faktisk i saa Henseende, kan jeg for mit Vedkommende ikke tage Hensyn dertil. Ingen vil kunne faa mig til at tro, at et Skattesystem, som ikke mere havde Folkets Tillid, vilde vedblive at bestaa. Naar man ser hen til, hvor hurtigt og bestemt man i England kastede hele Personbeskatningen væk og søgte at tilintetgøre ethvert Spor af den, for at den aldrig skulde vende tilbage, — det var efter de napoleonske Krige — saa skal ingen faa mig til at tro, at der nu skulde være Stemning mod det nuværende System, uden at det gav sig Udtryk i, at man foreslog at gaa bort derfra eller ombytte det med et andet. Det vilde Englænderne nok vogte sig for, at ombytte Indkomstkildebeskatningen med en personlig Skat ud over den Grænse, hvor man ikke kan ramme andet end Personen og ikke har selve Genstanden at kunne ramme. Jeg anser nu for mit Vedkommende Indkomstkildebeskatningen for at have saa ubetingede Fordele fremfor det andet, at det System alene af den Grund bør foretrækkes, og for mig staar det ogsaa saaledes, at det er en ligefrem integrerende Del af selve det foreliggende Flertalsforslag. Hvad er det, Flertallet har villet? Det har villet erstatte det Tab, Statskassen lider ved, at de gamle Skatter falde bort, ved at finde et helt nyt, ensartet Grundlag for Beskatningen, og hvilket Grundlag er det? Det er en Beskatning efter Værdien af de Genstande, som man har under sin Haand, og kun at ville ty til Personen just der, hvor man ikke har andet at gribe til, hvor selve Objektet ellers manglede. Hvad er saa det, man har grebet til her som bestemt, paa viseligt Objekt som Værdigenstand? Det er Jordejendomme, Bygninger og Kapitalen, altsammen paa viselige Genstande, der ikke kunne smutte væk fra Beskatningen, og som ikke ere afhængige af et vilkaarligt Skøn og Tilfældigheden. For mig staar det altsaa saaledes, at Kapitalbeskatningen, den sikre Kapitalbeskatning, er ligefrem en integrerende Del af hele Systemet. Det er en Umulighed at faa Kapitalen sikkert frem til Beskatning ad anden Vej end gennem en Kildebeskatning, — fuldstændig umuligt. Den er kun *een* Del af Kapitalen, man ad anden Vej kan faa sikkert frem til Beskatning, og det er den Kapital, der staar i selve Ejendommen, og hvorfor? Fordi selve Ejendommen ikke kan flyttes. Men det er ogsaa den eneste Del deraf, man sikkert kan faa frem, hvorimod man gennem Kildebeskatningen, hvor man ikke